

L'entitat vol evitar continuar fent la viu-viu amb un nou rescat bancari, que perjudicaria greument els clients amb preferents, i reclama que s'acceleri el procés de subhasta. A més, si un gran banc comprés CatalunyaCaixa, com ha succeït amb Unnim, alguns directius previsiblement conservarien càrrec i s'evitaria una revolta de clients descontents.

CatalunyaCaixa s'emmiralla en Unnim

Oa mans d'un altre o liquidada. Però no sobrealimentada amb milions d'euros procedents d'Europa. El futur més esperançador per a CatalunyaCaixa, ara propietat del FROB en un 90%, implica aconseguir un bon comprador en la subhasta que s'hauria de celebrar, si no hi ha una altra suspensió per part del Ministeri d'Economia, el desembre de 2012. Si aquesta operació fallés, la sortida seria el trossejament de l'entitat i la venda a preu de saldo dels seus actius patrimonials, fonamentalment oficines. En aquest escenari, el FROB i el Fons de Garantia de Dipòsits respondrien davant els clients només en la mesura que la llei els obliga, assumint, per tant, que els clients es veurien perjudicats com quan una empresa es declara en suspensió de pagaments.

Nascuda el 2010 de la unió de les caixes de Catalunya, Tarragona i Manresa, l'entitat catalana té una estratègia de supervivència prou diferent de la que segueixen NovaCaixa Galícia i Bankia.

L'entitat gallega es troba en una situació financera més complicada que CatalunyaCaixa, però la nova gestora de l'entitat considera que, valorant la seva xarxa comercial que arriba a arreu de Galícia, val la pena acollir-se al rescat bancari per a mantenir la

musculatura financera de la comunitat autònoma. És més, el seu president, Alberto Núñez Feijóo, ha donat garanties que l'entitat no serà subastada. Pel que fa a Bankia, l'argument és el mateix. I segons fonts del sector, "la situació d'aquest banc no és tan dolenta com la de CatalunyaCaixa, perquè té més patrimoni i més actius, si bé és cert que té unes necessitats de recapitalització 2,5 vegades superiors a l'entitat catalana. Però els governants no la volen trossejar i estan disposats a mantenir Bankia xuclant diner públic sense límit i col·locant tots els actius tòxics al banc dolent".

El problema de les preferents.

Tant en el cas de Bankia com de NovaCaixa, els respectius governs s'han posicionat a favor de salvar les entitats a base d'endossar més deute públic a l'estat, perquè el rescat europeu computa en aquest sentit. En canvi, amb CatalunyaCaixa el problema de les participacions preferents ha fet més complex el procés. "Si es produeix un rescat amb diner públic com a Bankia i NovaCaixa, qui pateix són els dipositants, perquè el memoràndum de la UE estableix clarament que hi haurà pèrdues significatives per als titulars de les preferents. I CatalunyaCaixa va col·locar 480 milions d'euros a petits

El director general de CatalunyaCaixa, Adolf

clients. Si es fa aquesta quitança, hi haurà una convulsió social important, de portes internes a CatalunyaCaixa. Hi haurà una retirada de dipòsits, perquè la majoria de clients que tenen preferents tenen els seus comptes corrents en l'entitat. Seria l'enfonsament. No tan sols és un problema de balanç bancari, és que molts dels directors d'oficina que van subscriure preferents es trobaran amb els clients cara a cara", reflexiona un expert del sector financer.

L'entitat dirigida per Adolf Todó ha optat per l'estratègia d'accelerar la possible subhasta, perquè confien que una absorció per part d'un banc, probablement el Banc Santander, apai-vagaria bona part del problema de les preferents i calmaria els ànims dels clients. Es fixen en el camí seguit per Unnim i la CAM, comprades pel BBVA i el Banc Sabadell respectivament. Els nous propietaris van arribar a acords de bescanvi amb els clients d'Unnim i la CAM per a les preferents, assumint

Todó, reclama d'accelerar el procés de subhasta de l'entitat per tancar-lo abans de finals d'any.

que aquests diners de compensació que es perden serveixen per a mantenir la cartera de clients als territoris d'origen. I és que CatalunyaCaixa és conscient que si s'acollís al rescat i hagués de disminuir dràsticament el valor de les preferents, “bona part dels clients marxarien de l'entitat, cosa que deterioraria dramàticament el balanç”, diu un altre bon coneixedor del sector. D'altra banda, els directius de CatalunyaCaixa són conscients que, si passen al domini d'un gran banc, “les possibilitats de supervivència dels seus càrrecs i sous és molt més elevada que no pas si l'entitat és rescatada pels diners europeus. En un gran banc sempre hi ha lloc per a alguna direcció general més”, rebla aquesta font. NovaCaixa Galícia i Bankia tenien també un gran volum de preferents, però han buscat solucions de bescanvi o acords judicials amb els clients, que han disminuït força aquesta càrrega.

En aquest sentit, el director general de CatalunyaCaixa va intentar una via al-

ternativa per desfer-se de les preferents. De la mateixa manera que els actius tòxics van al banc dolent. Todó, conscient que el soroll de les preferents afecta tot el sistema bancari, podria haver buscat de compartir el cost d'aquestes participacions preferents entre totes les entitats. Però no va tenir èxit, perquè el sector considera que aquesta estratègia només esvaeix dubtes sobre la viabilitat d'algunes entitats en concret, no pas de tot el sistema, com sí que passa amb els actius tòxics. Davant la negativa, Todó hauria demanat d'accelerar el procés de subhasta de l'entitat per no allargar més una agonia de final incert.

L'entitat prefereix anar a subhasta que no pas embrancar-se en un nou rescat

D'acord amb els resultats del darrer test d'estrès financer sobre la banca espanyola, l'entitat catalana presenta unes necessitats de capital estimades, que seran la base per a procedir a la recapitalització, de 6.488 milions d'euros a l'escenari base i de 10.825 milions d'euros en el de màxim estrès. Fonts de l'entitat expliquen que la xifra de recapitalització està “totalment vinculada” a l'elevada exposició immobiliària de CatalunyaCaixa, generada en la seva totalitat amb anterioritat al 2008, i a la forta depreciació aplicada als actius immobiliaris d'acord amb els escenaris d'estrès plantejats. Certament, és una de les entitats amb una proporció més gran d'actius immobiliaris –crèdit promotor i actius adjudicats– en el seu balanç, amb el 24,1% dels actius, davant del 8,8% de mitjana de les principals entitats. La direcció de l'entitat confia que la recapitalització i el traspàs dels actius immobiliaris al banc dolent “garanteixen un futur solvent, sense risc immobiliari i fa l'entitat molt atractiva per a potencials compradors”.

Què ofereix CatalunyaCaixa?

Durant el mes de desembre, l'entitat catalana intentarà seduir algun comprador. Però el cert és que els 4,2 milions de clients, una quota de mercat del 14% a Catalunya i una xarxa de 871 oficines al Principat i 113 a Madrid són secundaris. Dependrà en bona mesura de tots els actius tòxics que es pugui treure de sobre l'entitat per col·locar al banc dolent. De moment s'ha establert que els actius de menys de 100.000 euros no es poden segregar i se'ls ha de quedar l'entitat, amb el deteriorament del balanç que comporta. I com més temps passi, menys atractiva serà l'oferta, i més diners haurà de posar el FROB per a col·locar-la. És per això que tant el Banc d'Espanya com la mateixa entitat tenen molt d'interès a accelerar la subhasta i tancar-la abans de finalitzar el 2012. Malgrat que CatalunyaCaixa va registrar el primer semestre de 2012 unes pèrdues de 1.444 milions d'euros, “si l'entitat queda prou neta, pot ser una oferta atractiva. Però potser hi haurem perdut tots com a país”, afirmen fonts del sector de Catalunya.

Gemma Aguilera